

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/94/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010020
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713010020.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému D. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí dňa 24. októbra 2013 prejednal sťažnosť poškodeného A. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 5. júna 2013, sp. n. 1T/6/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu z r u š u j e.

Podľa § 281 ods. 1 Tr. por. a s použitím 215 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por. sa z a s t a v u j e trestné stíhanie proti obžalovanému D. R., nar. XX.X.XXXX v H. T., trvale bytom H. T., časť H. H. XX, pre skutok kvalifikovaný v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica zo dňa 25.1.2013, sp. zn. Pv 1206/11 - 25, podanej na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 28.1.2013, ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že dňa 6.6.2011 okolo 17.00 hod. v H. T., mestskej časti H. H., pri rodinnom dome č. XX, po krátkej slovnej roztržke fyzicky napadol poškodeného A. U., trvale bytom H. - H. č. XXXX, okres H. T., prechodne bytom H. H. č. XX, H. Bystrica tým spôsobom, že ho sotil, následkom čoho poškodený U. spadol na zem, následne, keď sa chcel poškodený U. postaviť, pristúpil k nemu, stúpil mu nohou na hrudník a týmto spôsobom ho pritláčal k zemi, aby sa nemohol postaviť a zároveň ho kopal do celého tela, čím poškodenému U. spôsobil zranenia spočívajúce v pomliaždení ľavého prsníka s krvnou podliatinou, zlomeninu 9. rebra vľavo, pomliaždenie pravého lakťového zhybu a odreninu na pravom predlaktí, ktoré zranenia obmedzovali poškodeného U. v bežnom spôsobe života po dobu troch týždňov, najmä sťažením a bolestivým hrudným dýchaním a sťaženými pohybmi strednej časti trupu,

pretože trestné stíhanie je neprípustné, keďže skoršie stíhanie proti obžalovanému D. R. pre ten istý skutok sa skončilo rozhodnutím Obvodného úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 21. septembra 2011 č. 291/2011 pod sp. zn. Obu-PB-OVVS-2011/05572-00008 AP11, právoplatným 21. septembra 2011.

Podľa § 281 ods. 3 Tr. por. sa poškodený A. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. - H. č. XXXX, okres H. T., prechodne bytom H. T., časť H. H. č. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 5. júna 2013, sp. n. 1T/6/2013 bolo podľa § 281 ods. 2 Tr. por. s použitím 215 ods. 2 Tr. por. trestné stíhanie proti obžalovanému D. R., nar. XX.X.XXXX v H. T., trvale bytom H. T., časť H. H. XX, pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že dňa 6.6.2011 okolo 17.00 hod. v H. T. mal fyzicky napadnúť poškodeného A. U., trvale bytom H. - H. č. XXXX, okres H. T., prechodne bytom H. H.

č. XX, tým spôsobom, že ho mal sotiť, mal mu stúpiť na hrudník, čím mu mal spôsobiť zlomeninu rebra, zastavené s poukazom na § 215 ods. 2 písm. b/ Tr. por.

Podľa § 281 ods. 3 Tr. por. bol poškodený A. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. - H. č. XXXX, okres H. T., prechodne bytom Považská Bystrica, časť H. H. č. XX, s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože ho v zákonnej trojdňovej lehote včas podanou sťažnosťou napadol poškodený A. U.. V jej písomnom odôvodnení poukazyval na to, že v konaní pred obvodným úradom nebolo rozhodnuté o zlomenom rebre ako o priestupku a podľa jeho názoru obvodný úrad vec postúpil na došetrenie polícii ako trestného činu. Uviedol, že pokiaľ by obžalovaný nepodal odpor proti trestnému rozkazu vydanému okresným súdom dňa 8.2.2013, ktorým bol uznaný za vinného a odsúdený na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na 1 rok, bol by on s takým rozhodnutím súhlasil. Obžalovaný však odpor podal, preto on trvá na tom, aby krajský súd bral do úvahy aj trvalé následky spočívajúce v tom, že sa mu rebro doteraz nezrástlo a puká mu v ňom. Z obsahu jeho sťažnosti je teda zrejmé, že sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd pri rozhodovaní o sťažnosti poškodeného A. U. preskúmal najprv otázku, či nejde o niektorý z prípadov uvedených v § 193 ods. 1 písm. a/ alebo b/ Tr. por. (sťažnosť nie je prípustná, bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť) a po zistení, že sťažnosť podala oprávnená osoba, na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 17. októbra 2013, preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr.por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo.

Po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že napadnuté uznesenie je chybné, pretože okresný súd vo výroku uznesenia nielenže neuviedol presné znenie skutku a jeho kvalifikácie podľa prokurátorom podanej obžaloby zo dňa 25.1.2013, sp. zn. Pv 1206/11 - 25, podanej na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 28.1.2013, ktorú rovnako vo výroku necitoval, ale navyše trestné stíhanie zastavil proti obžalovanému podľa § 281 ods. 2 Tr. por. s použitím 215 ods. 2 písm. b/ Tr. por., teda z dôvodu, že o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté zastavením konania o priestupku rozhodnutím Obvodného úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 21. septembra 2011 č. 291/2011 pod sp. zn. Obu-PB-OVVS-2011/05572-00008 AP11, právoplatným 21. septembra 2011 (ktoré pritom rovnako vo výroku napadnutého uznesenia necitoval) a že toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce, hoci na postup podľa okresným súdom citovaných ustanovení neboli splnené zákonné podmienky. Pri správnom postupe mal totiž zastaviť trestné stíhanie proti obžalovanému podľa § 281 ods. 1 Tr. por. s použitím 215 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pretože trestné stíhanie je neprípustné. Už v prípravnom konaní, teda v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, boli splnené všetky zákonné podmienky pre zastavenie trestného stíhania uvedeným postupom a preto okresný súd, keďže tak neurobili už orgány prípravného konania, mal trestné stíhanie proti obžalovanému zastaviť postupom podľa § 281 ods. 1 Tr. por. s použitím 215 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Podľa § 281 ods. 1 Tr. por. súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1.

Podľa § 2 ods. 8 Tr. por. nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevyklučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom.

Podľa § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

Základná zásada „ne bis in idem“, teda právo nebyť súdený alebo potrestaný dvakrát za ten istý skutok, vyplývajúca z čl. 50 ods. 5 Ústavy SR, z čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd, z čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie č. 209/1992 Zb.) a vyjadrená v ustanoveniach § 2 ods. 8 Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por., nie je obmedzená len na trestné

konanie, keďže z hľadiska uplatnenia tejto zásady je rozhodujúcou totožnosť skutku a nie totožnosť právnej kvalifikácie.

Podľa čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a Trestného poriadku tohto štátu. Jednoznačná a dlhodobá nemenná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu k čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd dopadá tak na činy kvalifikované vnútroštátnym právom ako trestné činy, tak i na činy ním kvalifikované ako priestupky (prípadne iné správne delikty a výnimočne i disciplinárne delikty). Európsky súd pre ľudské práva sa totiž nepriklonil k záveru, že zákaz „ne bis in idem“ je obmedzený len na trestné konanie, keďže z hľadiska uplatnenia tejto zásady označil za rozhodujúcu totožnosť skutku a nie totožnosť právnej kvalifikácie. Vzhľadom na ponímanie činu podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd možno preto zásadu „ne bis in idem“, okrem trestného konania, uplatniť aj na tie činy kvalifikovateľné správnymi (prípadne inými príslušnými orgánmi) ako menej závažné činy, teda ako priestupky (prípadne iné správne delikty a výnimočne aj disciplinárne delikty), ktoré majú trestnoprávnu povahu, pričom povaha deliktu sa v tomto smere posudzuje z hľadiska chráneného záujmu (či ide o záujem všeobecný alebo partikulárny), z hľadiska adresáta normy (či je norma adresovaná všetkým občanom alebo len skupine osôb so zvláštnym statusom) a z hľadiska účelu a typu sankcie, teda či má represívny charakter alebo nie. V posudzovanej veci ide práve o takýto prípad.

Rozhodnutím Obvodného úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 21. septembra 2011 č. 291/2011 pod sp. zn. Obu-PB-OVVS-2011/05572-00008 AP11, právoplatným 21. septembra 2011, bolo konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť drobným ublížením na zdraví obžalovaný D. tým, že mal dňa 6.6.2011 v čase okolo 17.00 hod. pri rodinnom dome v H. H. č. XX pri vzájomnom napadnutí, keď A. U. spadol na zem, začať skákať po celom tele a uvedeným spôsobom spôsobiť A. U. podľa hlásenia úrazu vystaveného lekárom traumatologickej ambulancie NsP Považská Bystrica poranenia hrudníka a pravého predlaktia s dobou liečby cca 14 dní, pričom tieto zranenia ho neobmedzovali v bežnom spôsobe života, zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pretože spáchanie skutku nebolo obžalovanému preukázané. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia pritom vyplýva nielen to, že správny orgán mal, okrem iného, k dispozícii záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 8.8.2011 lekárkou MUDr. Máriou Podobovou, ako aj nález vyšetrenia poškodeného A. U. zo dňa 20.6.2011 vystavený MUDr. Katarínou Jakubíkovou, lekárkou radiodiagnostického oddelenia NsP Považská Bystrica, v ktorom uviedla, že na snímke vidieť fraktúru 9. rebra v chrupavčitej časti ventrálneho konca 9. rebra laterálne s miernou dislokáciou, ale aj to, že správny orgán síce nespochybnil váhu a hodnovernosť predložených lekárskeho dokladov, avšak poukázal na tú skutočnosť, že z nich nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi zranením a protiprávnym konaním.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto a/ inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech, b/ inému z nebanlivosti ublíži na zdraví, c/ úmyselne uvedie nesprávny alebo neúplný údaj pred štátnym orgánom, pred orgánom obce alebo pred organizáciou za účelom získania neoprávnenej výhody, d/ úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním, e/ od iného násilím sám alebo za pomoci ďalších osôb vymáha majetkové práva alebo práva z nich vyplývajúce, o ktorých sa domnieva, že mu patria bez vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu alebo f/ napomáha osobnou účasťou násilnému vymáhaniu majetkových práv alebo práv z nich vyplývajúcich, hoci na ich vymáhanie niet vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu. Podľa ods. 2 citovaného zákona za priestupok podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu do 33 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. b) až d) a písm. f) pokutu do 99 eur a za priestupok podľa odseku 1 písm. e) pokutu do 331 eur.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného pri porovnaní skutkových okolností uvedených v citovanom rozhodnutí obvodného úradu o priestupku so skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobe je jednoznačné, že tieto skutky sú zhodné tak z hľadiska konania obžalovaného, ako i z hľadiska následku, pričom zhoda je v tomto prípade tak očividná, že nie je potrebné sa bližšie zaoberať okolnosťami určujúcimi totožnosť

skutku. Uvedený priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov chráni všeobecný záujem, je určený všetkým občanom a sankcia má represívny charakter, preto v kontexte judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva má trestnoprávnu povahu. Pri správnom postupe mal preto okresný súd (a pred ním už prokurátor) trestné stíhanie proti obžalovanému zastaviť postupom podľa § 281 ods. 1 Tr. por. s použitím § 215 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por., pretože trestné stíhanie je neprípustné, keďže skoršie stíhanie proti obžalovanému D. R. pre ten istý skutok sa skončilo rozhodnutím Obvodného úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 21. septembra 2011 č. 291/2011 pod sp. zn. Obu-PB-OVVS-2011/05572-00008 AP11, právoplatným 21. septembra 2011, zastavením konania (ktoré má povahu oslobodzujúceho rozhodnutia).

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody a len na podklade sťažnosti poškodeného zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie v celom rozsahu a pochybenie okresného súdu sám napravil tak, že trestné stíhanie proti obžalovanému zastavil postupom podľa § 281 ods. 1 Tr. por. a s použitím 215 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.